

1899-06-28

AFSENDER

Oscar Matthiesen

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Berlin (Tyskland)

Omtalte personer:

Bing & Grøndahl

Frida Hovgård

Camilla Matthiesen

Angelique Friederikke Caroline von

Staffeldt

Ane Kirstine Willumsen

Bode Willumsen

Jan Willumsen

Juliette Willumsen

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/4 - M

DOKUMENTINDHOLD

Matthiesens halvkusine Frida er startet på Bing & Grøndahl, og Matthiesen beder Willumsen tage sig af hende på fabrikken. Matthiesens mor er død, og han spørger, om det er sandt, at Willumsens mor ligeledes er død. På sin hjemrejse fra Berlin til København har Matthiesen mødt Juliette, Jan og Bode. Børnene var glade, og Juliette virkede fattet mht. hendes og Willumsens brud. Hun har, ligesom Willumsen, overvejet at rejse til Amerika.

TRANSSKRIFTION

Potsdamerstrasse 27.B.^{III}

Berlin W.

28 Juni 1899.

Kjære Willum!

Disse Par Ord for at sige Dig, at der til Bing og Grøndahl er kommet en ung Pige, som er en Halvkusine af mig og iøvrigt en rigtig sød lille Dame – Frida Hougård -. Jeg tror hun har ganske gode Ævner og beder Dig, hvis Du kan få Lejlighed dertil, da at tage Dig af hendes Opdragelse på Fabrikken – uden at lade Dig skræmme af hendes i Begyndelsen meget tilbageholdende Væsen – for hun er vist i Bunden en lystig Knop. Og så, kjære Ven, sig mig om Din Moder døde, eller om det var en anden Fru Willumsen. Man fortalte mig om et Dødsavertissement som kunne tyde derpå, at det var Din Moder. Jeg kunne ikke erkyndige mig nærmere derom i de få Dage jeg var hjemme i forrige Uge i Anledning af min Moders Død; men jeg tænkte meget på Dig kjære Willum. Og Tankerne kom også deraf, at jeg (og Camilla) fra Berlin rejste hjem sammen med Juliette og Børn-

ene. Juliette gjorde Indtryk på mig af at være fattet på den hele Sag, som den nu er. Og vi talte derom, og jeg sagde hende, hvad jeg også har talt med Dig om, at der ingen Lykke og intet Liv til det bedre ville kunne komme ud af, om I flyttede sammen igen. Hun sagde mig, at det også var hendes Mening og lod egentlig til at kunne finde sig i Adskillelsen fra Dig bedre end i at skulle løbe på alle mulige Bekjendte i Kjøbenhavn efter den Historie. Hun ønskede blot at bosætte sig i Udlandet – og tænkte på Amerika - - ligesom Du. At hun nu ved Hjemkomsten ved alle de Ting, der minder, vil

komme i en Reaktion efter de fornuftige og mere gennemførlige Tanker, er jo kun naturligt; men når det foreløbige Pineri er ovre, retter det sig jo nok igen. – Børnene var glade og meget kåde ombord på Damperen fra

Warnemünde til Gjedser – indtil Søsyge gjorde det af med Humøret. Jan
så opvakt og nydelig ud, lang og tynd. Bode har jeg mindre Indtryk af; han
var vist lidt vild og egenrådig – og dygtig bange for Søens
Gjenvordigheder.

Skriv lidt til mig og lad mig høre, hvordan det går; jeg lever så alene her –
og føler Dig altid som én af de få, der står mit Hjærte nærmest.

Din Ven

Oscar Mathis.

Potsdamerstrasse 27. B.^{III}

Berlin W.

28 Juni. 1899.

Kære William!

Giv mig for Gud for at vi
dig, at der til Geng og
Gjendank er kommet
en ung Pige, som er
en Halvkusine af mig og
især en rigtig sød lille
Danne - Frida Hørgård -
Jeg for min her ganske gode
Arbejde og beder dig, hvis
du kan få Lejlighed dertil,
da at tage dig af hendes
Opdragelse på Fabrikken -
inden at lade dig opmærksom
af hendes i Begyndelsen meget

Tilbageholdende Væsen - for
hvilket er vist i Jorden en
lystig Kurop.

Og så, kjære Ven, sig mig
om Din Moder døde, eller
om det var en anden Fru
Willmussen. Man fortalte
mig om et Jidsaretissement
som kunne tyde derpå, at
det var Din Moder. Jeg
kunne ikke skjøndt mig
nærmere derom i de få Da-
ge vi var hjemme i forrige
År i Auldring af min
Mors Død. men vi
tænkte meget på Dig kjære
William. Og Tankerne kom
også derpå, at vi (og Camilla)
fra Berlin rejste hjem sam-
men med Juliette og Jovis.

ene. Julieths Gjorde Fæsttyk
på mig af at var fattet på
den hele Sag, som den nu er.
Og vi talte derom, og vi sagde
hende, hvad vi ogsaa her talte
med Dig om, at der ingen
Sykke og intet her til det
bedre ville kunne komme
ud af, om I flyttede sam-
men igjen. Hun sagde mig,
at det ogsaa var hendes Mening
og lod egentlig til at kunne
finde sig i Adskillelsen fra
Dig bedre end i at skulle
løbe på alle mulige Beskæftig-
i Njorshavn efter den Historie.
Hun ønskede blot at lossette sig
i Hollandet — og tænkte på
Amerika — ligesom Du. At
hun nu ved Hjemkomsten ved
alle de Ting, der minder, vil

komme i en Reaktion efter
de fornuftlige y mere gjen-
nemførlige Tanker, og jo mere
naturligt, men nu det fore-
løbige Pinen er over, vil der det
sig jo nok ige. - Børnene
var glade og meget kæde om
Lod på Damperen fra Warne
minde til Gæder - indtil Søs
gjorde det af med Humør.
Jan så oprakt og nydelig ud, lang
og tynd. Børn her is mindre Jod,
tryk af, kan nu vist lidt rids
og ejendelig - og dybt bange for
Søs Gjenvidelse.

Skriv lidt til mig og lad
mig høre, hvordan det går, vi
lever så alene her - og fortæll mig
alltid som en af de få, der
står mit Hjerte nærmest.

Din Ven Oskar Mathis.